

Nytte, at disse Bygninger opføres." Hvad der her trænger til at afhjælpes, er altsaa Trykket af den Stat, som, medens der kun tales om Børnepligt, dog i Virkeligheden hviler paa de Bedkommende, og derhos falder ulige og tilfældigt ofte trykkende paa dem, — en Stat, der, som bekendt, virker affrækkende og skadeligt, idet den berøver Danmark, der i saa høj Grad er henvist til Søfarten, et et lidet Antal dygtige Søfolk. Denne Side af Sagen er, det, jeg troer, der bør raades Bod paa. Her er ikke Tale om Sværnepligten i det Hele; det er langtfra, at jeg skulde sige, at der var Utilbøielighed hos Søfolkene til at tjene til Orlogs eller nogen Grund for dem til at holde sig tilbage; jeg troer, at de baade ere, tilfredse med denne Tjeneste og have Grund dertil, naar de blot ikke derved skulle sættes formeget tilbage i deres daglige Erhverv. Men hvorledes skal en Mand, der ved stor Flid og Anstrengelse har kæmpet sig op til at have 20, 22 à 24 Rdlr. om Maanedes i Lønning. — dette, troer jeg, ere, de rigtige Tal, og endda paa ingen Maade for høit angivne. —, hvorledes skal en saadan Mand paa eengang kunne undvære Meget over Halvdelen af de Indtægter, han hidtil har haft? Hvis man nu vil svare: „Alt dette kan i og for sig være ganske rigtig; men det nytter ikke at tale derom, thi det vil medføre en Byrde for Statskassen, som denne ikke kan bære“, saa troer jeg dertil for det Første, at burde svare: „Er det retfærdigt, maae vi prøve paa at bære det; vi maae altid have Raad til at fyldestgjøre Retfærdighedens Krav. Men dernæst troer jeg, at naar Sagen blev nøie undersøgt, og man blot holdt sig til de Conseqventer, som med Nødvendighed fulgte af den, da vilde der ikke være Tale om en Byrde, som var for stor i Forhold til det efter min Mening vigtige Formaal, idet det jo navnlig under almindelige Forhold ikke er noget overvættets stort Antal Mand, om hvilke her vil blive Tale. Jeg troer saaledes ikke, at der fra den bevilligende Myndigheds Side kunde være nogen overordentlig stor Bæmselighed med Hensyn til det finantstuelle Punkt, og naar dette er Tilfældet, kan jeg heller ikke see rettere, end at det maa være Regjeringen i det Hele hjært at imødekomme og fremme det

nævnte Anliggende. Da jeg imidlertid seer, at den høitærede Marineminister, som den, hvem denne Sag nærmest vedkommer, ikke er tilstede, skal jeg ikke fremsætte nærmere, af hvilke Grunde det ellers forekommer mig, at det ogsaa fra Regjeringens Side maa være i høj Grad ønskeligt, om denne Sag maatte blive fremmet, men kun slutte med den Udtalelse, at jeg her troer at have henpeget paa en Reform, der virkelig er i den Grad nødvendig, at den ganske vist ikke tør lade vente længe paa sig.

Justitsministeren: Jeg maa beklage, at min Collega Marineministeren ikke er tilstede, da det Spørgsmaal, som den ærede Landssthingsmand bragte paa Bane, nærmest hører under hans Resfort. Det er mig imidlertid bekendt, at dette Spørgsmaal tidligere har været gjort til Gjenstand for Forhandlinger i Marineministeriet, men at netop finantstuelle Hensyn have afholdt dette Ministerium, der i nævnte Diemeed havde sat sig i Forbindelse med Finantsministeriet, fra at gjøre nogen Forandring. De Gager og Lønninger, der nu udbetales de Udsfrevne, ere senest ordnede i Aaret 1834; og da det vistnok maa erkjendes, at de Hyrer, der dengang kunde opnaaes, vare langt lavere end nu, synes det billigt, at efterhaanden som Hyrerne ere stegne i Koffardsfarten, burde de ogsaa være stegne for de udsfrevne Børnepligtige. Naar Ministeriet imidlertid tør forudsætte, at et Forslag i saa Henseende vil møde velvillig Modtagelse i Rigsdagen, antager jeg ogsaa, at det ikke kan andet end være Marineministeriet hjært at kunne fremkomme med et saadant Forslag.

Da Ingen videre begjærede Ordet, fattedes Sagens Overgang til 2den Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmigt med 44 Stemmer.

Formanden: Jeg har allerede tidligere anført Grunden, hvorfor Justitsministeren ønsker denne Sag hurtigt afgjort. For at fyldestgjøre dette Ønske finder jeg det nødvendigt, allerede i Mødet imorgen at tage Lovforslaget til 2den Behandling. Det vil imidlertid medføre, at saavel den Tidsfrist, som er bestemt